

Протокол

№

гр. София, 24.02.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 24.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **13171** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 09:15 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ [фирма] – редовно призован, представлява се от адв. Т., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДЪРЖАВНАТА КОМИСИЯ ПО ХАЗАРТА – редовно уведомен, представлява се от юрк. Д., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ЮРК. Д.: В изпълнение на Ваше протоколно определение от предходното съдебно заседание, представям и моля да приемете част от административната преписка, която е довела до вземането на процесното решение № Р-250/15. 02. 2019 г., като указвам на съда, че това решение е взето по съвсем друга фактическа обстановка, а не като тази в настоящото дело, тъй като към момента на вземане на онова решение, комисията е процедира на база на пешеходна пътека, на [улица]. От входа на игралната зала отстоянието, премерено от пътеката до училището е над 300 м. Към момента на вземане на настоящото решение, по делото има данни на СО, че е спусната пешеходна

пътека, буквално срещу входа на игралната зала, срещу [улица]. И най-прекият пешеходен маршрут между игралната зала и училището се явява значително под 300 метра. Отказвам се от искането за разпит на свидетел, тъй като юристката, която е протоколирала заседанието, е в напреднала бременност.

АДВ. Т.: Да се приемат. Нямам доказателствени искания.

По доказателствата СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените в днешното съдебно заседание доказателства от страна на процесуалния представител на ответника.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме доказателствени искания. Няма да сочим нови доказателства.

СЪДЪТ като намери делото за изяснено от фактическа страна

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Т.: Моля да уважите жалбата на доверителя ми и да отмените оспореното решение на Комисията по хазарта, като неправилно и незаконосъобразно, на база основанията, подробно изложени в жалбата. Прилагам допълнителни писмени бележки, с допълнителни аргументи. Претендирам и направените разноски, като правя искане недължимо платена такса от 50 /петдесет/ лева в повече, да бъде върната по сметка на дружеството. Всички мотиви са за допуснати процесуални нарушения и най-вече нарушение на принципа за съразмерност на чл. 6 от АПК, който казва, че при две възможности органът трябва да използва тази, която е с по-малко щети за държавата и с по-малко разходи и в защита на обществения интерес. Това не е сторено. Считам, че това е съществено нарушение, защото правните последици от отнемането на лиценз и последиците от доброволното прекратяване на лиценза преди изтичане на срока са съвсем различни и последиците от окончателното отнемане са много по-тежки за организатора, отколкото при предсрочното прекратяване. Моля да отмените решението, като неправилно и незаконосъобразно.

ЮРК. Д.: Моля да постановите решение по делото, с което да приемете, че оспореното решение от 30. 10. 2019 г. на Комисията по хазарта, с което е приложена ПАМ - окончателно отнемане на издаден лиценз на [фирма] на основание чл. 86, ал. 1, т. 9 от Закона за хазарта, а именно поради липсата на изискуемото по закона минимално отстояние на игралната зала от най-близкото училище на [улица], е правилно и законосъобразно, поставено при спазване на материалния закон, при липсата на съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съблюдаване целта на закона. Принудителната административна мярка не се явява същинска санкция, видно от разпоредбите на чл. 22 от ЗАНН, тоест смисълът на всяка една административна мярка е да се пресече незабавно извършването на нарушението, да се преустанови възможността на извършителя да извършва и други нарушения и да се предотвратят настъпването на вредни последици от нарушението. Очевидно е, че Комисията при наличие на обстоятелства, че обектът на [улица], в който се организират хазартни игри от [фирма], не отговаря изобщо при така установените фактически обстоятелства на изискванията на Закона за хазарта, с оглед

на което действайки при обвързана компетентност, Комисията не е имала друга възможност и е следвало да отнеме лиценз при условията на цитираната от мен разпоредба. При това положение няма място за коментар дали е по-тежко, или по-малко тежко като санкция прилагането на ПАМ, след като това изобщо не представлява санкция, а напротив - Комисията е била длъжна да преустанови осъществяването на хазартната дейност от обекта, който не отговаря на изискванията на закона, при обект, който застрашава подрастващите, с оглед на обстоятелството, че се намира на отстояние по-малко от 300 метра от образователно заведение.

Считам, че са несъстоятелни твърденията за нарушение процесуални права на жалбоподателя, поради обстоятелствата, че негов пълномощник не бил приет на заседанието на Комисията, както и че не било прието на същата комисия депозираното от този пълномощник искане за предсрочно прекратяване на лиценз. Между двете административни производства няма никаква връзка - едното е лицензионно производство, тоест искането за прекратяване на лиценз също се разглежда съгласно закона в двумесечен срок от подаването му. Всяко едно искане за издаване на лиценз или за прекратяване предсрочно на лиценз, се възлага на експерт, който извършва преценка за наличие на обстоятелства и той изготвя поисканото предложение от името на председателя на Комисията по хазарта, което се вкарва за разглеждане минимум два дни преди нейното заседание и няма как това искане, бидейки и прието на самата комисия и при спазване на всички законови процедури за неговото предвиждане и разглеждане, да е било възможно да бъде обективно взето на тази комисия. Жалбоподателят е имал възможност да входира значително по-рано искане за предсрочното прекратяване на лиценз, разбирайки че неговият обект не отговаря на законовите изисквания при така стеклите се обстоятелства за отстояние и непредставянето от негова страна на такова искане, не представлява нарушение на никакви законови права и както казах между двете производства няма никаква връзка. Моля да приемете, че жалбата е неоснователна и да потвърдите оспорения административен акт. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

РЕПЛИКА НА АДВ. Т.: Искам да уточня, че лицензионното производството за прекратяване, което твърди колегата не е двумесечно, а срокът е едномесечен. Документите, които се подават за прекратяване на лиценз, е едно искане и една декларация от управителя на дружеството и каква проверка ще се извърши за един месец, е малко несериозно да се мисли. Декларацията представлява волеизявление, което би могло да бъде разгледано в деня на заседанието на Комисията или на следващо заседание, а самата проверка е била няколко месеца - дали има или няма отстояние. Имало е комуникация между СО, между вещи лица-експерти, които са извършвали замерването и в този период моят доверител не е знаел, че се извършва такава проверка срещу него и към момента на откриване на процедурата той не е бил уведомен и не е имал знание, че работи в нарушение. В този случай, Комисията е трябвало да му даде алтернатива или да се приведе в съответствие с чл. 44, ал. 1, или ако не може да се приведе в съответствията на чл. 44, ал. 1, тогава да си подаде искане за прекратяване и ако не го направи в срок, тогава да се пристъпи към тази мярка. А всички други приказки не отговарят на фактическата обстановка и на доказателствата, които са приложени към преписката.

СЪДЪТ ОБЯВИ УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ ЗА ПРИКЛЮЧЕНИ И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

СЪДЪТ като взе предвид изявлението на адв. Т. и като съобрази, че по делото са представени доказателства за заплатена държавна такса със задължено лице [фирма] както на 27. 11. 2019 г., така и на 15. 11. 2019 г. намира, че следва да бъде възстановена сумата от 50 /петдесет/ лева, заплатена за втори път от дружеството по повод на жалбата, предмет на разглеждане в настоящото съдебно производство, платена на основание чл. 151, т. 3 АПК. По изложените съображения,
СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ВЪЗСТАНОВИ сумата от 50 /петдесет/ лева на [фирма], заплатена на основание чл. 151, т. 3 от АПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 09:32 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: